

end at det kunde trænge overordentligt til en Udvalgsbehandling og til, at man fik nærmere Oplysninger om, hvor vidt Videnskaben er kommen. Til Udvalgsbehandling er der jo imidlertid ikke Tid, hvis vi ville have Lovforslaget igennem, og paa den anden Side stiller Landbruget Fordring om hurtigst muligt at blive hjulpet med Midler til at bekæmpe disse Sygdomme, som foraarsage saa overordentlig store Tab. Jeg vil altsaa til Slutning sige, at der er to Alternativer, der frembyde sig ved Behandlingen af dette Lovforslag. Skal man straks slaa til og tage det uforandret, eller skal man forlange, at det kommer i Udvalg med sikker Udsigt til, at det ikke bliver ført igennem i Aar? Nu vil det jo af de følgende Forhandlinger i Tinget fremgaa, hvorledes andre ærede Medlemmer stille sig overfor Forslaget, og jeg skal derfor ikke allerede nu stille et bestemt Forlangende om, at det skal i Udvalg, skønt jeg som sagt finder, at det vilde være meget heldigt, om det skete. Jeg vil overlade til de andre Grupper at tage en Bestemmelse i saa Henseende.

Tesdorpf: Som bekendt har det danske Landbrug i de sidste 30 Aar fuldstændig skiftet Karakter. Fra at være et korneksporterende Land ere vi gaaede over til at blive et kornindførende Land. Vi udføre nu vore Landbrugsprodukter i forædlet dyrisk Form. Og vi have i denne Omkalfatring af vort Landbrug haft en væsentlig Støtte i Videnskaben, navnlig repræsenteret af den udmærkede Stab af Statskonsulenter, som findes trindt omkring i Landet; de have bl. a. lært os Stambogens Førelse og Benyttelse. Jeg mindes tydelig for faa Aar tilbage, da de første svage Forsøg bleve gjorte paa at etablere den jyske Stambog for Heste, hvorledes Folk, der vare Modstandere af den jyske Hesteavl, raillerede over og gjorde Nar ad de ganske utilfredsstillende Oplysninger, man kunde faa om de dalevende Avlsdyr; man sagde: hvilken Betydning kan det have, at der stod Rasmus Larsens brunblissede Hoppe eller Søren Mathiesens Enkes røde Hingst. Som bekendt er det jyske Enker, der drive Hingstehold med særlig Forkærlighed. Imidlertid, som Aarene ere gaaede, er Stambogen bleven udviklet og bleven ført op til Dato, og den er nu en Hovedhjælp for den rationelle Avl, der i alle Henseender baseres paa den. De jyske Hingste sælges og købes efter Stambogen, og det samme gælder for Resten om Hopper og Føl. Ikke alene den nu-

levende Slægt, men danske Landbrugere i kommende Tider, vil sikkert vide den Mand Tak, som har lagt et saa stort og genialt Arbejde ind i denne Stambogs Udarbejdelse paa det ringe Grundlag, han havde at begynde med. Det samme kunne vi med det røde Kvæg og alle Landets Svineopdrættere gøre overfor Statskonsulent Mørkeberg og Ejeren af det brogede jyske Kvæg overfor Statskonsulent Appel. Det forundrer mig derfor, at Rigsdagen har stillet sig saa køligt overfor disse udmærkede dygtige og fortjenstfulde Mænd og det Arbejde, de have gjort for Landbruget.

Samtidig med, at Landmændene ere gaaede over til Fremstillingen af forædlede Produkter, have de kastet sig over Arbejdet for at gøre deres Besætninger saa produktionsdygtige i alle Retninger som muligt. Naar den sidste ærede Taler udtalte, at med Forædlingen og Forfiningen vilde Sygdommene ogsaa brede sig mere og mere, saa tør jeg ikke udtale mig saa bestemt i denne Retning, idet jo ogsaa Hygiejnen skrider frem, vi faa større, luftigere og lysere Stalde og mere Hudpleje og frisk Luft for de unge Dyr. Og dertil kommer, at med den fremadskridende Videnskabelæreren man at kende og gaa til Bunds i Sygdommenes Art og Grundene, hvorfor de opstaa. Men det er ganske rigtigt, at det er kolossale Krav, man f. Eks. stiller til en Malkeko med en Produktion af 10—12,000 Pund Mælk om Aaret og med et Foderforbrug af fra 100—150 Pund tørt og fugtigt Foder daglig. De kunne, naar Legemet ikke er stærkt, fremkalde adskillig Sygdom. Heldigvis have vi ogsaa paa dette Omraade meget at takke Videnskaben for, og vi kunne navnlig arbejde Haand i Haand med Bakteriologien. Den ærede sidste Taler mente ganske vist, at man endnu stod noget famlende med Hensyn til, om Serumforsøgene virkelig kunde føre til et Resultat. Hvad den Sygdom angaar, der her navnlig tages Sigte paa, nemlig Kalvediarrhoen, foreligger der imidlertid absolut sikre Resultater. Det er givet, at naar de rette Midler staa til Forsøgsleders Raadighed, kan han trænge til Bunds i og kurere denne Sygdom. Det har man talrige Eksempler paa rundt omkring i Landet, hvad vistnok mange af de tilstedeværende ville kunne bekræfte. For de andre Sygdommes Vedkommende, der her er Tale om, Rødsyge og Kværke blandt Heste, foreligger der jo nærmest kun Resultater fra Tyskland, men alle gaa de ud paa, at er Forsøgslaboratoriet i Orden, og ledes det efter de rette Principper, kan man